

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกได้กลายเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นไม่ควรจะมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจใดๆ ภายในลูก ทำความก้าวหน้าไม่ใช่ความผิดพลาด
- คำถาม:** ลูกๆ บราห์มินของยุคบรรจบพบกันมีศรัทธาและความซาบซึ้งอะไร?
- คำตอบ:** เราลูกๆ มีศรัทธาและความซาบซึ้งที่ว่าเวลานี้เราเป็นของชุมนุมของพระเจ้า เรากำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์ เป็นนายของโลก เรากำลังได้รับการโยกย้ายในยุคบรรจบพบกัน จากการเป็นลูกที่เป็นเช่นปีศาจเราได้ กลายเป็นลูกของพระเจ้าและจะกลายเป็นชาวสวรรค์ 21 ชาติเกิด ไม่มีอะไรยิ่งใหญ่ไปกว่านี้

โอมซานติ พ่อหนังที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ โดยทั่วไปแล้วมนุษย์ชอบความสงบ เมื่อมีความขัดแย้งกันระหว่างลูกๆ ในครอบครัวก็มีความไม่สงบ เมื่อมีความไม่สงบก็สัมผัสกับความทุกข์ เมื่อมีความสงบก็สัมผัสกับความสุข ลูกๆ ที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้มีความสงบอย่างแท้จริง ลูกๆ ได้รับการบอกว่า: จดจำพ่อ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ความไม่สงบที่อยู่ภายในลูกดวงวิญญาณเป็นเวลาครึ่งวงจะถูกลูกขจัดออกไปด้วยการจดจำพ่อ มหาสมุทรแห่งความสงบ ลูกกำลังได้รับมรดกแห่งความสงบ ลูกรู้ว่าโลกแห่งความสงบนั้นแยกออกจากโลกของความไม่สงบอย่างสิ้นเชิง มนุษย์ไม่เข้าใจว่าโลกปีศาจคืออะไรหรือโลกของพระเจ้าคืออะไร ยุคทองคืออะไรหรือยุคเหล็กคืออะไร ไม่ว่าลูกจะมีตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่เพียงใดก็ตาม ลูกก็พูดว่าลูกไม่รู้สิ่งนี้เช่นกัน ผู้ที่มีความมั่งคั่งกล่าวได้ว่ามีสถานะภาพ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าใครคือผู้ที่ยากจนและใครคือผู้ที่มั่งคั่ง ในทำนองเดียวกันลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยเช่นกันว่ามีลูกของพระเจ้าและลูกของปีศาจ เวลาที่ลูกๆ ที่แสนหวานเข้าใจว่า ลูกคือลูกของพระเจ้า ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ใช่ไหม? ลูกๆ บราห์มินผู้ที่เป็นของชุมนุมของพระเจ้าเข้าใจว่าลูกกำลังกลายเป็นชาวสวรรค์และเป็นนายของโลก ลูกควรจะมีความสุขนี้ตลอดเวลา มีลูกๆ น้อยนิดมากที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้อง ในยุคทองมีชุมชนของพระเจ้า ในขณะที่ในยุคเหล็กมีชุมชนของปีศาจ ชุมชนปีศาจเปลี่ยนแปลงในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลาที่เรากำลังกลายเป็นลูกของชีพบบา เราได้ลืมสิ่งนี้ในช่วงยุคกลาง เราเข้าใจในเวลานี้ว่าเรากลายเป็นลูกของชีพบบา ที่นั่นในยุคทองไม่มีใครเรียกตนเองว่าเป็นลูกของพระเจ้า ที่นั่นพวกเขาคือลูกของเทพ ก่อนหน้านั้นเราเคยเป็นลูกปีศาจ เวลาที่เราได้กลายเป็นลูกของพระเจ้า เราบราห์มินคือบราห์มาภุมารและภุมารี เราคือสิ่งสร้างของพ่อผู้เดียว ลูกทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชายและลูกคือลูกของพระเจ้า ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับอาณาจักรของลูกจากบาบา ในอนาคตเราจะได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเองที่สูงส่งของเราและจะมีความสุข ยุคทองเป็นดินแดนแห่งความสุขอย่างแท้จริงและยุคเหล็กเป็นดินแดนแห่งความทุกข์อย่างแท้จริง เพียงลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ดวงวิญญาณเป็นลูกของพระเจ้า ลูกรู้ว่าบาบาลังสร้างสวรรค์ ท่านคือผู้สร้าง ท่านไม่ได้เป็นผู้สร้างนรก ใครที่จะจดจำท่าน? ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าพ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์ ท่านคือพ่อที่อ่อนหวานมากของเรา ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นชาวสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีอะไรยิ่งใหญ่ไปกว่านี้ ลูกควรจะมีสมาธิว่าลูกเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นลูกไม่ควรจะมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจใดๆ อยู่ภายในตัวลูก ลูกต้องทำความก้าวหน้า เหลือเวลาน้อยมาก ดังนั้นอย่าได้ทำความผิดพลาดใด อย่าได้ลืมสิ่งนี้ ลูกสามารถเห็นได้ว่าพ่อที่เป็นพ่อของลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกตัวต่อตัว เรากำลังศึกษากับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เพื่อที่จะกลายเป็นลูกของเทพ ดังนั้นควรจะมีมีความสุขอย่างมาก บาบาเพียงแต่พูดว่า: เพียงแค่จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ยิ่งลูกจดจำท่านมากเท่าไร บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ในหนทางของความไม่รู้ เมื่อหญิงสาวหมั้นหมายความทรงจำนั้นก็จะประทับไว้ในตัวเธออย่างมั่นคง ทันทีที่เด็กเกิดมาก็จะมีการประทับไว้ในความทรงจำ ในสวรรค์และในนรกก็มีการประทับความทรงจำไว้ด้วยเช่นกัน เด็กจะพูดว่า “นี่คือพ่อของฉัน” อย่างไรก็ตามผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ผู้ที่ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากท่าน ดังนั้นความทรงจำระลึกถึงท่านควรจะมีการประทับอยู่ในลูกเวลานี้ เราจะได้รับมรดกของเราจากพ่ออีกครั้งหนึ่งสำหรับชาติเกิดในอนาคตถึง 21 ชาติเกิด มีเพียงมรดกเท่านั้นที่ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าทุกคนต้องตาย จะไม่มีใครแม้แต่คนเดียวที่จะหลงเหลืออยู่ที่นี้ แม้แต่ผู้ที่ป็นผู้ที่รักที่สุดของลูกก็ต้องกลับไป เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะจบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ ก่อนที่มันจะจบลงจงเพียรพยายามอย่างเต็มที่ เนื่องจากลูกเป็นลูกของพระเจ้า ลูกควรมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเฝ้าแต่พูดว่า: ลูกๆ ทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชร นั่นคือโลกของเทพและนี่คือโลกของปีศาจ มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถให้ความสุขนั้นได้ ลูกได้มาที่นี่เพื่อมาหาพ่อ ลูกไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้ ลูกทั้งหมดไม่สามารถอยู่ที่นี้ด้วยกัน เพราะลูกไม่มีขีดจำกัด ลูกมาที่นี่ด้วยความรู้สึกของความกระตือรือร้นอย่าง

มากที่ลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เราเป็นลูกของพระเจ้า เราเป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดังนั้นทำไมเราไม่อยู่ในสวรรค์? พระเจ้าผู้เป็นพ่อสร้างสวรรค์ใช่ไหม? ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่สวรรค์ ท่านทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นทุกวงจร ไม่มีแม่แต่มนุษย์คนเดียวที่รู้ว่าเขาเป็นนักแสดง เราคือลูกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ และดังนั้นทำไมเราถึงไม่มีความสุข? ทำไมเราถึงต่อสู้รบรากัน? เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง ดูสิว่าพี่น้องกันต่อสู้รบรากันเองอย่างไร พวกเขาจะต่อสู้รบราและทำลายกันและกัน ที่นี้เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ พี่น้องไม่ควรเป็นเหมือนกับน้ำเกลือต่อกันและกัน แม้แต่ที่นี้บางคนก็กลายเป็นเหมือนน้ำเกลือกับพ่อ แม้แต่ลูกที่ดีมากก็กลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือ มายานี้มีพลังมาก พ่อจดจำลูกที่ดีมากอย่างแน่นอน พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูกๆ พ่อไม่มีใครนอกจากลูกของท่านที่ต้องจำ ลูกมีผู้คนมากมายที่ต้องจำ สติปัญญาของลูกไปที่นี้และที่นั่น สติปัญญาของลูกไปยังธุรกิจของลูกเช่นกัน ฯลฯ พ่อไม่มีธุรกิจใดๆ ฯลฯ ลูกทั้งหมดมีธุรกิจมากมาย พ่อมีเพียงแค่ธุรกิจเดียว พ่อมาเพื่อให้ลูกๆ กลายเป็นทายาทของสวรรค์ ทรัพย์สินสมบัติเดียวกันเท่านั้นที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมีคือลูกๆ ท่านคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือทรัพย์สินสมบัติของท่าน มายาทำให้ลูกสับสน เวลาที่พ่อทำให้ลูกสวยงาม พ่อพูดว่า: พ่อมีลูกเท่านั้น พ่อมีความผูกพันกับลูก เมื่อลูกไม่เขียนจดหมายพ่อก็เป็นห่วง แม้แต่ลูกที่ดีบางคนก็ไม่ส่งจดหมาย มายาได้จับสินลูกที่ดีอย่างสมบูรณ์ จะต้องมีส่วนที่ที่เป็นร่างอย่างแน่นอน พ่อบอกลูกให้เขียนถึงพ่อเสมอเกี่ยวกับสวัสดิภาพของลูก บาบากล่าวว่า: ลูกๆ มายาไม่ได้รับกวนลูกๆ ใช่ไหม? ลูกอยู่อย่างกล้าหาญและเอาชนะ มายาใช่ไหม? ลูกอยู่ในสนามรบใช่ไหม? ลูกควรควบคุมอวัยวะต่างๆ ของร่างกายในลักษณะที่จะไม่มีความสุขจนที่จะก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ ในยุคทองอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างของลูกอยู่ภายใต้การควบคุม อวัยวะทางร่างกายของลูกจะมีความสุขที่นั่น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในรูปแบบใดๆ ของปากมือหรือหูของลูก ไม่มีอะไรสกปรกที่นั่น ที่นี้ลูกได้รับชัยชนะเหนืออวัยวะทางร่างกายของลูกด้วยพลังโยคะ พ่อพูดว่า: ไม่มีสิ่งใดสกปรกที่นั่น ลูกต้องควบคุมอวัยวะทางร่างกายของลูก ทำความเพียรพยายามอย่างมาก เวลาเหลืออยู่น้อยมาก ได้มีการจดจำกันว่าเวลามากมายได้ผ่านไปและเหลือเวลาอีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ขณะนี้แม้กระทั่งเวลาก็ยิ่งเหลือน้อยลงไป เมื่อบ้านใหม่ลูกสร้างขึ้นมันก็จะอยู่ในสติปัญญาของใครคนหนึ่งว่าเหลือเวลาน้อยมากและในไม่ช้าบ้านนั้นก็จะพร้อม, ที่จะมีเพียงงานเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้นที่จะต้องทำ ประเด็นนี้มีขีดจำกัดในขณะที่ประเด็นนี้ไม่มีขีดจำกัด ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าพลังของพวกเขาคือพลังทางวิทยาศาสตร์ ในขณะที่ของลูกคือพลังแห่งความเจ็บสงบ พลังของพวกเขาคือพลังของสติปัญญาและพลังของลูกคือพลังของสติปัญญาเช่นกัน สิ่งประดิษฐ์ลูกสร้างขึ้นมากมายโดยผ่านทางวิทยาศาสตร์ พวกเขาพูดว่าเวลานี้พวกเขาได้ประดิษฐ์คิดค้นระเบิดเช่นนั้นที่ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหนก็ตามพวกเขาสามารถที่จะระเบิดเหล่านั้นและกวาดล้างทั้งเมือง ในกรณีเช่นนั้นจะไม่มีการก่อตัวและเครื่องบินต่างๆ ที่จะใช้งานใดๆ ดังนั้นสติปัญญาเหล่านั้นเป็นของวิทยาศาสตร์ สติปัญญาของลูกเป็นสติปัญญาของความเจ็บสงบ พวกเขาถือเครื่องมือของการทำลายล้าง ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือของการประกาศสิทธิในสถานภาพที่ไม่สูญสลาย แม้กระทั่งการเข้าใจสิ่งนี้ลูกก็ต้องมีสติปัญญา ลูกๆ สามารถที่จะเข้าใจได้ว่าหนทางที่พ่อแสดงให้เห็นนั้นง่ายตายเพียงใด ไม่ว่าลูกจะเป็นคนหัวแข็งหรือหลังค่อมเพียงใด เพียงแค่จำสองคำ: พ่อและมรดก และแล้วทุกสิ่งก็ขึ้นอยู่กับว่าลูกจดจำได้มากเพียงใด แยกออกจากคนอื่นและจดจำพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า: ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเรียกหาพ่อเมื่อพ่ออยู่ในบ้านของพ่อในอาณาเขตสูงสุด บาบามาเมื่อท่านมาฉันจะอุทิศทุกสิ่งต่อท่าน นั่นเป็นเหมือนกับนักบวชพราหมณ์พิเศษที่รับสิ่งเก่าๆ ทั้งหมดของคนที่ยาตายไปแล้ว ลูกจะให้อะไรกับพ่อ? ลูกไม่ได้ให้ทุกสิ่งแก่ผู้นี้ (บราห์มา) ใช่ไหม? ผู้นี้ได้ให้ทุกสิ่งที่เขามิด้วยเช่นกัน ผู้นี้ได้ให้น้อยๆ ที่นี้และสร้างพระราชวังเพื่อตนเอง ทั้งหมดนี้เป็นไปสำหรับชีพบบาบา เรากำลังทำทุกสิ่งตามคำแนะนำของท่าน ท่านคือคาร์เนคาร์วันฮา เขายังคงให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง ลูกๆ พูดว่า: บาบาท่านคือผู้เดียวเท่านั้นสำหรับฉัน แต่ท่านมีลูกมากมาย แล้วบาบาก็พูดว่า: พ่อมีเพียงลูกๆ เท่านั้น ในขณะที่ลูกๆ มีผู้อื่นมากมาย ลูกจดจำญาติมิตรทางร่างกายมากมาย พ่อพูดกับลูกๆ ที่สุดแสนหวานของท่าน: จดจำพ่อมากเท่าที่จะเป็นไปได้และลืมคนอื่นต่อไปเรื่อยๆ ลูกได้รับเนยของอำนาจในการปกครองสวรรค์ เพียงแค่คิดว่าการละเล่นนี้ลูกสร้างขึ้นมาอย่างไร เพียงด้วยการจดจำพ่อและดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองลูกก็กลายเป็นผู้ปกครองโลก เวลาที่ลูกๆ มีประสบการณ์ของสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ มนุษย์เชื่อว่าความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์และกิเลสก็ดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์เช่นกัน ลักขมีและนารายณ์ซึ่งเป็นราเด์และกฤษณะก็มีลูกด้วยเช่นกันใช่ไหม? ใช่ ทำไมพวกเขาถึงจะไม่มียุทธ? พวกเขาถูกเรียกว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ที่นี้ทุกคนมีกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขาเฝ้าแต่ดูถูกดูหมิ่นซึ่งกันและกัน เวลาที่ลูกๆ กำลังได้รับสรีรมหาจากพ่อผู้เป็นศรีศรี (สูงส่งสองเท่า) ท่านกำลังทำให้ลูกสูงส่ง ลูกไม่สามารถกลายเป็นเช่นนี้ได้หากลูกไม่เชื่อฟังพ่อ สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกนั้นจะเชื่อฟังหรือไม่ ลูกๆ ที่เชื่อฟังก็จะเชื่อฟังท่านในทันที เมื่อลูกไม่ช่วยเหลือน้อยๆ ที่นี้ ลูกก็เป็นเหตุของความสูญเสียให้กับตนเอง พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจร พ่อดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามอย่างมาก พ่อนำความสุขมาให้แก่ลูกอย่างมากมาย ในขณะที่ลูกกำลังประกาศ

สิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ของลูกจากพ่อ มายาก็ตั้งใจให้ลูกทำผิด อย่างไรก็ตามลูกจะต้องไม่ติดในกับดักนั้น สงครามเดียวของลูกคือกับมายา พายุลูกใหญ่มากมายจะมา ในสิ่งเหล่านั้นเช่นกันมายาจะโจมตีทลายทมากที่สุด เธอมีพลังและต่อสู้กับคนที่มีความหวัง เมื่อหมอยาสมุนไพรให้ยาแก้ใครบางคน, ความเจ็บป่วยภายในทั้งหมดของเขาก็ประทุขึ้น ที่นั่นเช่นกันเมื่อลูกเป็นของพ่อ ลูกก็จะเริ่มที่จะจดจำทุกคน พายุจะมาแต่ลูกต้องทำให้เส้นของลูกชัดเจน สำหรับครั้งแรกของวงจรเราบริสุทธิ์ จากนั้นในครั้งหลังเราก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยไฟของโยคะนี้! ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ในขณะที่จดจำพ่อลูกก็จะกลับบ้าน ลูกจะต้องสำรวจตรวจสอบตนเองอย่างสมบูรณ์ในสิ่งนี้ ความรู้ลูกซึมซับโดยดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน เป็นพ่อดวงวิญญาณสูงสุดที่มาและให้ความรู้ของดวงวิญญาณ ลูกได้รับความรู้ที่สำคัญเช่นนั้นเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก ลูกเรียกพ่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์, มหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ พ่อให้ทุกสิ่งที่พ่อมีแก่ลูก สิ่งเดียวที่พ่อไม่ได้ให้ลูกคือกุญแจสู่เทพนิมิต แทนที่จะทำเช่นนั้นพ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ไม่มีสิ่งใดได้รับจากการได้นิมิต สิ่งหลักคือการศึกษา ลูกได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิดด้วยการศึกษานี้ เมื่อเปรียบเทียบความสุขที่ลูกมีกับความสุขที่มีร่ำมี เธออยู่ในยุคเหล็ก; เธอมีนิมิตแต่แล้วยังไงล่ะ? ลูกประคำของความเลื่อมใสศรัทธาแยกจากลูกประคำของหนทางของความรู้ อาณาจักรของราวันก็แยกจากอาณาจักรของลูก นั่นเรียกว่ากลางคืนในขณะที่สิ่งนี้เรียกว่ากลางวัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ควบคุมอวัยวะทางร่างกายของลูกด้วยพลังของโยคะในลักษณะที่จะไม่มีความซุกซนใดๆหลงเหลืออยู่ มีเวลาเหลือน้อยมาก ดังนั้นทำความเพียรพยายามอย่างดีมากและกลายเป็นผู้เอาชนะมายา
2. อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและซึมซับความรู้ที่พ่อให้ลูก อย่าได้กลายเป็นเช่นน้ำเกลือซึ่งกันและกัน ส่งข่าวเกี่ยวกับสวัสดิภาพของลูกให้แก่พ่ออย่างแน่อน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นคนที่มีเมตตาและเห็นแก่ผู้อื่นและช่วยเหลือดวงวิญญาณทั้งหมดจากการเร่ร่อนหรือจากการเป็นขอทาน
ลูกๆที่มีเมตตาและเห็นแก่ผู้อื่นเช่นนั้นมีความคิดที่เมตตาที่จะเตือนดวงวิญญาณอื่นๆมากมายเกี่ยวกับรูปทางจิตวิญญาณและจุดหมายปลายทางของพวกเขาในหนึ่งวินาที ด้วยความคิดที่มีเมตตาของลูกๆ คนขอทานจะได้เห็นแวบหนึ่งของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ดวงวิญญาณที่เร่ร่อนจะเห็นชายฝั่งหรือจุดหมายปลายทางของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเบื้องหน้าพวกเขา พวกเขาจะเล่นบทบาทของการเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขและพวกเขาจะเก็บกุญแจเวทย์มนตร์ไว้กับพวกเขาและมีวิธีการที่จะทำให้ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขมีความสุข

คติพจน์: กลายเป็นผู้รับใช้และทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ผู้อื่นและลูกจะได้รับผลของงานรับใช้ที่แน่อน

*** โอม ชานติ ***